

Drobnosti

Světýlko

Nedávno zahlédl jsem tenhle svět,
Což něco jiného směl jsem uvidět ?
-Jen zdály zasvitlo mi světýlko
a zazářilo škvírkou malinko

Stěny

“Stěny – co skrýváte?
Mé čtyři tajemné stěny –
výdechy štěstí či bolesti steny?”

“Co skrýváme?Snad lásku a milování,
snad modlitbu a odříkání,
snad pobožnost a víru se pnoucí,
snad stéblo k ruce tonouc

I když vše skrýváme,
Zde není nic ke skrývá ní“

Čaj ze sítky

A políbím tě políbím,
sejmeš kámen z mého srdce

Políbím tě políbím,
tvůj letmý dotyk – to je pobídka,
líbat tě –to je jako pít čaj ze sítky

Vizáž

Tak jak to žádá dobrý mrav,móda a tradice,
měl bych se i já podřídít diktátu ulice
a oblékat se tak, jak se má

Já však kacír celý,
protože to lidé bramboroví chtěli-

jinak oblékám se

Vlastním totiž dvě čarovné věci
a pomlouvačné keci
jdou mi druhým uchem ven

Ptáte se co to je,
cože v lidech budí zášť,
je to prosté: můj klobouk a plášť

Pravdy znáte však jen půlku,
brzy přikoupím si hůlku

Hospoda v Zálesí

Každé loučení v srdci zabolí,
a když je navždy –pak do duše se vloudí mámení,
rozum sentiment často nedovolí
a další setkání určí jen hvězdná znamení

Jen neztrácej víru,
vždyť definitivum tolik děsí,
dím tedy každému: "Znám jednu oázu míru –
sejdeme se všichni v hospodě na Zálesí."

Čas

Svým jsoucнем tě často děsil,
u hlavy ti stál v návalech dojmů
a přinášel plody toho,co jsi zasil,
byl živoucí plamen v množství lidských pojmů

Nezoufej - jistě byl život krásný
a čas - ten náš poutník nechtěl brát,
jen se s večerem stmíval a zůstával stát
a s úsvitem se rodil stejně krásný

Čas II.

Jen ať si dny běží,
ať nás straší z hradních věží,

nebojme se času,
nebojme se hlasů,
jež nás k smrti zvou...
My v objetí s Láskou nadzemskou,
setrváme na věky

Chrám II.

Vidím chrám,jak spíná svou dlaň
v klenbách...i duše se svírá,
radí či vzpomíná naň;
skutek co hnala víra

Svatý to chrám
co kývá nám a podává dlaň,
říká,že věčně ruce spínal.
Já dávno znám,
že pro mě spíná je dál,
ať žiji či umírám

Telefon

Na tvém stolku leží telefon,
co přináší ti zprávy zdály,
budí a burcuje, zní jak zvon,
burcuje ze snů, co se v noci zdály

Spíš, sle má zpráva už letí tmou,
podmořským kabelem, optickým vláknem či zemí,
vesmírným prostorem mezi satelity zpráva zní,
hledá, hledá ten správný telefon

Já se plavím daleko uprostřed moří,
má však v cíli brzy bude snad,
po dřevěných sloupech do tvé chaloupky se vnoří
a pak jen šeptám: Mám tě rád!

Pivo

Tak zmohl mě žár,
že ulehl jsem do peřin
v kamenném domě a ony chladily tělo - nevěřím,
ponoukaly okusit ten vzácný dar

Nápoj - šlechetný mok,
mok lahodné chuti,
v mém hrdle tvoří veletok,
utkvělá myšlenka k ochutnání nutí

Je to sklenka piva
a na ní bělostná pěna,
co houpá se a kývá
bělostná jak bílá stěna

Ta pěna se sem a tam kolébá
já upíjím - ta úleva,
láhev sklenku dolévá ...
dolévá v poklidu, bez spěchu - vždyť byl jsem bez
dechu
a pak v hrdle to vychutnání,
chladné pivo ... v horkém létě požehnání

Kritika

Já vznášel se na ptačí peruti,
na nebi, zašeptám ti - řeknu ti,
že poryv větru zvaný věda,
proti mě se náhle zvedá,
zřítím se tak záhy - ach, běda

Ten její zrak ostříží a hbitý,
odkrývá prý smysl skrytý,
vysvléká tak báseň do naha,
kam ztrácí se má odvaha?
zabloudí i tam, kam jen srdce dosahá

A táže se, odpověď teď dej,
dím : " Já nemyslím, já jen sním,
co říct jsem měl - to řekl jsem
a jestli za to kritika sežehne mě plamenem -
pak zašeptám : Jsem tedy odsouzen,
budiž mi lehká zem."